

сільського розвитку з метою підвищення добробуту сільських мешканців, збереження екологічно чистих територій.

Інформаційні джерела

1. UNFPA, Фонд народонаселення ООН Україна. URL: <https://www.unfpa.org/data/UA>
2. Антощенкова В.В. Організаційно-економічний механізм інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств. Вісник Харківського національного аграрного університету ім. В.В. Докучаєва, Сер. Економічні науки. 2021. №2 Том. 1. С. 161-170.
3. Герасимчук В. Теоретичні аспекти розвитку сільських територій в Україні: проблеми та шляхи вирішення. Економіка та суспільство, 2022. (45). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-45-88>
4. Сторонянська І. З., Патицька Х. О. Методичні підходи до ідентифікації сільських територій: світова практика. Економіка АПК. 2020. № 5. С. 105.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ В НІМЕЧЧИНІ

Рашевська Н.В., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Л.О. Кирильєва**
Державний біотехнологічний університет

Система бухгалтерського обліку Німеччини має давні традиції і орієнтована, насамперед, на чітке дотримання норм прийнятого законодавства. Держава створює певні загальноприйняті умови господарювання, які обов'язкові для усіх господарюючих суб'єктів і повинні строго дотримуватися.

Взагалі, в Німеччині існує дві системи ведення бухгалтерського обліку: це спрощена система та система подвійного запису. При веденні бухгалтерського обліку необхідно дотримуватися відповідних нормативно – правових актів та принципів ведення бухгалтерського обліку. Як стверджують Лучко М. Р. і Бенько І. Д.: «у Німеччині бухгалтерські організації здебільшого займаються проблемами відповідності практики чинному законодавству, ніж розробкою нових бухгалтерських процедур»[1]

У Німеччині існує два терміни, що мають пряме відношення до бухгалтерського обліку: це «Buchführung» и «Buchhaltung». «Buchführung» відноситься напряду до ведення обліку усіх бізнес – операцій. В свою чергу, як «Buchhaltung» зазвичай означає відділ в компанії, що займається обліком бізнес – операцій і проводок.

Взагалі, Кирильєва Л. О., Наумова Т. А. та Акімова Н. С., досліджуючи організацію обліку та звітності підприємств Німеччини, зазначають, що: «В Німеччині для формування внутрішньої релевантної інформації функціонує служба контролінгу, яка забезпечує організацію процесу обліку, планування, координації господарської діяльності для прийняття обґрунтованих управлінських рішень тактичного та стратегічного розвитку підприємства»[2].

Взагалі, в Німеччині, як і в будь – яких інших країнах, де ведеться бухгалтерський облік, існує ряд юридичних правил, яких необхідно дотримуватися при веденні бухгалтерського обліку. Сучасне господарське право Німеччини трактує сутність бухгалтерського обліку, як:

- інформацію для підприємця про майно, заборгованості, прибутки, збитки, витрати і доходи;

- доказ при судових розглядах;

- звіт керівників капіталу перед інвесторами;

У Німеччині принципи управління, порядок визнання форм ведення обліку, правила ведення бухгалтерського обліку регулюються Торговим Кодексом Німеччини (HGB: Handelsgesetzbuch). Взагалі, цей Кодекс призначений задля встановлення мінімальних вимог по веденню обліку та складанню фінансової звітності для усіх компаній, що здійснюють комерційну діяльність.

В свою чергу, стандарти, що розробляються Німецьким комітетом по стандартам фінансової звітності, регулюють всі питання консолідованої звітності, що, з іншого боку, не розглядаються Торговим кодексом.

Можна виділити такі стандарти по консолідованій звітності, розроблені Німецьким комітетом, як:

- сегментна звітність;

- звітність про рух грошових коштів;

- проміжна звітність;

- чисті активи і результат діяльності в консолідованій звітності;

Антоненко Н. В. стверджує, що: «на бухгалтерський облік в Німеччині помітно впливає податкове законодавство країни, з іншого – в Німеччині облікові працівники, як теоретики, так і практики, вносять свій вклад у розвиток обліково-аналітичних процесів»[3].

Варто зазначити, що у Німеччині не існує загального Плану Рахунків, немає чітких приписів відносно виду і структури журналів господарських операцій, бухгалтерських книг і т .д. Будь – яка компанія визначає склад, зміст Плану Рахунків, журналів і аналітики виходячи із своїх конкретних потреб. До того ж, варто зазначити, що є

певні відмінності між Балансом Німеччини та України, основною із яких є форма розташування активу й пасиву, а також групування й розміщення статей. У Німеччині знаходить своє використання горизонтальна форма, яка передбачає відображення активу Балансу ліворуч, а пасиву – праворуч. При цьому підсумки активу й пасиву мають бути рівними[4].

До того ж, основні принципи обліку в Німеччині, тобто правила визнання, оцінки та відображення фактів господарської діяльності, доволі схожі з українськими. Проте є й невеликі відмінності. Так, у Німеччині допустимим є використання двох методів складання звіту про прибутки та збитки: метод повних витрат за елементами витрат (Gesamtkostenverfahren) та метод функціональних витрат за статтями калькуляції (Umsatzkostenverfahren).

У Німеччині немає офіційної вимоги щодо складання проміжної звітності. Інакше кажучи, теоретично компанія має складати звітність лише один раз на рік. Однак на практиці таке можливо нечасто, оскільки існують вимоги бірж, акціонерів, власників та банків про подання звітності не раз на рік, а частіше, причому у дедалі короткі терміни.

Основний підхід до ведення обліку та складання звітності в Німеччині – обережність та орієнтованість на користувачів фінансової звітності (кредиторів), тому активи оцінюються швидше за найменшою з можливих оцінок, а зобов'язання – за найбільшою. Користувачі повинні насамперед побачити у фінансовій звітності максимум зобов'язань, які може мати підприємство, та мінімум його активів. Варто зазначити, що у Німеччині держава жорстко контролює податкове питання, і цікавиться звітністю здебільшого з податкових аспектів. Тобто, там розділяють посаду бухгалтера та людини, що нараховує податки, адже для останньої потрібна практика та відповідна кваліфікація, не залежно від розмірів підприємства[5].

Отже, система обліку та звітності у Німеччині є об'єктом постійних дискусій. Їхня гострота пояснюється саме тим фактом, що фінансова звітність німецьких підприємств перебуває у постійному протиріччі інтересів складання звітності за міжнародними стандартами, з одного боку, та податкової звітності – з іншого.

Інформаційні джерела

1. Лучко М. Р., Бенько І. Д. Бухгалтерський облік у зарубіжних країнах: Навчальний посібник. Тернопіль: Економічна думка, 2004. URL: <http://library.wunu.edu.ua/files/EVD/luthko.pdf>

2. Кирильєва, Л. О., Наумова, Т. А., Акімова, Н. С. (2023). Організаційні аспекти обліку та звітності підприємств Німеччини в умовах

конвергенції. Підприємництво і торгівля, (36), 12-18. URL: <https://doi.org/10.32782/2522-1256-2023-36-02>

3. Антоненко Н. В. Порівняльна характеристика вітчизняної та зарубіжної систем бухгалтерського обліку на прикладі Німеччини URL: [file:///C:/Users/PC/Downloads/Крушинська%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/PC/Downloads/Крушинська%20(1).pdf)

4. Стадник Марина, Порівняльна характеристика вітчизняної та зарубіжної структури Балансу (НП(С)БО, МСБО, ГААП США, Директива 2013/34/ЄС) URL: https://msfz.ligazakon.ua/ua/magazine_article/FZ001173

5. Касьяненко Т.В., Пономарьов Г. С. Бухгалтерський облік в Україні та Німеччині Суми: СумДУ, 2017. URL: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/64557>

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ЗАПАСІВ: ДОСВІД США

Старосільська В.В., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Л.О. Кирильєва**
Державний біотехнологічний університет

Розвиток організаційних структур США залежить від якісно організованої системи бухгалтерського обліку, де одним з фундаментальних об'єктів вважаються запаси. Інформація про запаси в частині їх кількісного та якісного складу необхідна як для внутрішніх, так і для зовнішніх користувачів обліку з метою прийняття управлінських рішень.. Обліково-аналітичні дані про запаси здатні вплинути на фінансові показники компанії, що визначають продуктивність, фінансову незалежність та конкурентостійкість економічного суб'єкта. Тому, питання організації обліку запасів, особливості проведення інвентаризації та розкриття інформації про запаси у формах фінансової звітності підприємств США є актуальними та потребують розгляду для оптимізації облікового процесу підприємств України. Досвід організації обліку запасів США зможуть вплинути на систему обліку запасів, а також покращити деякі економічні процеси в Україні.

Визначаючи сутність запасів вітчизняні науковці Круш П.В. та Орлюк Ю.В. зазначають, що «запаси – товари та матеріали, що постачаються та зберігаються на підприємстві, і які виникають щоразу, коли ресурси, що надходять та виходять з підприємства не використовуються» [1].

В підприємствах США бухгалтерський облік ґрунтується на гіпотезі, згідно якої: «придбання, реалізація (випуск у виробництво) запасів є потоком вартостей (cost flow), а не потоком одиниць цих запасів (goods flow). За виключенням факту використання методу